


*Helsingin*

# SUOMALAINEN KLUBI

Klubi 1/2004



Klubin kevään teemana on kevät 1944



## Vaikka maailman ääriin...

...tai miksei vähän lähemmäksi! Nyt on aika lähteä etsimään elämyksiä ja lataamaan paristoja antoisalle kaupunkilomalle tai elämäsi kaukomatkalle. Kaupunki- tai kaukoloma, aina kannattaa valita SAS, joka yhteistyökumppaneineen liikennöi päivittäin useasta Suomen kaupungista suoraan Skandinaviaan ja edelleen muualle maailmaan.

Kaikki lennot kartuttavat pistetiliasi arvokkailla SAS EuroBonus-pisteillä, joita voit käyttää esim. bonusmatkoihin ja kiinnostaviin jäsentarjouksiimme. EuroBonus-liittymislomakkeen ja lisätietoja saat matkatoimistostasi. Tervetuloa lennoillemme! [www.sas.fi](http://www.sas.fi)



**Sisältö 1/2004**

Pääkirjoitus. Jarmo Virmavirta.....	4
Puheenjohtajalta. Pekka Ritvos.....	4
Haastattelu: Olavi Arimo.....	6
Merkkipäiväillan kunniavieraat.....	9
Veteraanien kokemuksella käyttöä nuoremmillekin.....	10
Suomella on kilpailukykyä, mutta olemmeko oikeassa.....	12
Kantapöydässä.....	16
Sinimahan lumoissa!.....	17
Laulutunti koekatselussa.....	18
USA laajentaa tukikohtaverkkoaan - Venäjä on hämmennyksissä.....	19
Klubin pyöräilijät.....	21
Max Jakobson: Amerikassa on dynamiikkaa, Eurooppa polkee paikallaan.....	22
Tuomo Polvinen: Paasikivi oli realisti, mutta myös riittävästi idealisti.....	24
Pekka Barck: Finlands Segeljakter.....	26
Klubin jäseniä kevään kirjallistoilla.....	29
Toiminnan johtajan katsaus.....	30
Kevään 2004 ohjelmaa.....	32
Teatterivierailu Kansalliseen.....	34
Biljardissa tapahtunutta.....	34
Sibeliuksen ruotsinkieliset internet-sivut.....	35
Klubin hallinto 2004.....	38

KANNEN KUVA:  
Telaketjujen lii-  
toksia niitataan.  
Vuosalmen  
sillanpääaseman  
pohjoispuoli,  
1944. SA-kuva.

**Helsingin Suomalainen Klubi -lehti**

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi r.y. ([www.klubi.fi](http://www.klubi.fi))  
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki,  
puh: +358 9 694 6644 faksi: +358 9 694 6090  
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa.  
Ilmestymisajat: Helmi-, huhti-, syys- ja marraskuu.  
Päätoimittaja: Jarmo Virmavirta  
Toimitussihteeri: Jouko Liusvaara  
Graafikko: Yrjö Klippi  
Toimitusneuvosto: Ohjelma- ja tiedotustoimikunta.

Forssan Kirjapaino, Forssa 2004

## Saatesanat



■ Antti Henttosen pitkän päätoimittajakauden jälkeen Klubilehtä tekee nyt uusi toimittajapari: Jarmo Virmavirta ja Yrjö Klippi. Me olemme työpari Uuden Suomen loppuvuosilta, Jartti päätoimittajana, Ykä lehden taiteellisena johtajana. Yhteistyötä olemme tehneet sen jälkeenkin muutaman lehden uudistamiseksi.

Peruseriaatteita ei Antin jäljiltä ole syytä muuttaa. Kunnioitamme hänen hyvää työtään. Klubilehti on Helsingin Suomalaisen Klubin tiedotuslehti, jonka ensisijainen tehtävä on kertoa Klubin menneistä ja tulevista tapahtumista ja heijastella klubilaisten ajatuksia maailmasta.

Se, mitä toivomme voivamme entistä enemmän painottaa, on lehden luonne klubilaisten henkisenä yhdyssiteenä. Siinä tarkoituksessa yllytämme keskusteluun ja avaamme

## Säätiö etenee



■ Helsingin Suomalaisen Klubin toiminta perustuu jäsenkuntamme asiantuntevuuteen ja vaikuttavuuteen. Sekä siihen, että niin moni jäsen on aikaansa ja vaivojaan säästämättä työskennellyt klubin hallinnossa niin johtokunnassa kuin erilaisissa toimikunnissa.

Tällä hetkellä klubin hallinnossa on näissä töissä yli viisikymmentä miestä. Kiinteistöosakeyhtiössä palvelee lisää, orkesteri ja muut konklaavit vaativat nekin vetäjänsä.

Nämä miehet eivät ole hommissa kiitoksen takia, vaan siksi, että he kokevat arvokkaaksi edistää suomalaiskansallisessa hengessä isänmaallisia, sivistyksellisiä ja yhteiskunnallisia asioita.

Tietysti veljellinen yhdessäolo kuuluu mukaan tähän viitekehykseen.

Siksi me olemme maan johtava klubi.

Klubin toiminta on vilkastunut ja monipuolistunut huomattavasti viime vuosina.

mielellämme palstoja mielipiteille, huomioille ja huomautuksille sekä uusille ehdotuksille. Tilaa ei tulevaisuudessakaan ole paljon, mutta lyhyestä virsi kaunis.

Tässä lehdessä esitetäänkin hyvä uusi ajatus, joka on kypsynyt jo toiminnan asteelle. Uolevi Langinmaa kutsuu koolle pyöräilyklubin. Pyöräilyklubi on syntynyt klubilla käydyn keskustelun pohjalta, joka on konkretisoitu toiminnaksi. Osallistuminen ei vaadi suuria investointeja, mutta avaa upeita mahdollisuuksia. Varmaan parin vuoden kuluttua pyöräklubi katselee satulasta jo kulttuurikohteita maan rajojen ulkopuolellakin. Toinen uusi toiminto, johon kiinnitämme erityistä huomiota, on klubilaisten taidenäyttely.

Se on Antti Lassilan, joka on Suomen akvarellitaiteen yhdistyksen puheenjohtaja, ajatus toteutuu klubilla maaliskuun alussa.

Kutsumme siis klubin jäseniä osallistumaan lehden tekemiseen. Helpoimmin materiaalia lehteen saa lähettämällä kirjoitukset toimituksen sähköpostiosoitteella [lehti@klubi.fi](mailto:lehti@klubi.fi) tai Klubin postiosoitteella. Vahtimestareiltakin posti kulkee varmuudella perille. Toimitustyössä noudatamme vanhaa toimitussihteerin ohjetta: puolet pois, ja juttu paranee.

*Jarmo Virravirta*

Klubin omistaman kiinteistön omaisuus on merkittävä. Hyvän toiminnanjohtajan ohella erityisesti taloudesta vastaavien luottamusmiesten työmäärä on sekoin osaltaan kasvanut huomattavasti.

Klubin hallinnon ongelma on suuren omaisuuden ja normaalin harrastetyön hallinnon päällekkäisyys. Hallinto on nykyaikaistettava. Klubin johtokunnan tehtävänä onkin miettiä, miten vastaamme kasvaneen toimintamme aiheuttamiin positiivisiin haasteisiin.

Yksi tapa lähestyä ongelmaa on Suomalaisen Klubin säätiön perustaminen. Säätiö hallinnoisi omaisuutta ja klubi toimisi puhtaasi oman yksikkönään. Tekniikan tri Ari Ojasen johtamassa työryhmässä asiaa pohtivat mm. Kari Manner, Raimo Pallonen ja Keijo Kaivanto.

Johtokunta käsittelee asiaa aivo-riihessään helmikuussa. Jos säätiöön päädytään, se esitellään keväällä klubin kokoukselle.

Työ on vielä kesken ja se vaatii edelleen paljon miettimistä. Ketkä edustaisivat klubia säätiön hallituksessa? Tarvitseeko säätiö palkatun asiamiehen, ja niin edelleen. Voi olla, että maaliskuun kokous tulee valmistelun kannalta liian aikaisin, mikäli johtokunta päättää viedä sitä eteenpäin. Huolellisuus ennen kaikkea.

Avoimeen ja läpinäkyvään hallintoon kuuluu se, että keskeneräisistäkin asioista puhutaan. Siksi tämä kirjoitus.

*Pekka Ritvos*

# RIIDELKÖÖT, TUOTTAVATPA JUTUN JUURTA SUOMALAISEN KLUBIN KANTAPÖYTÄÄN

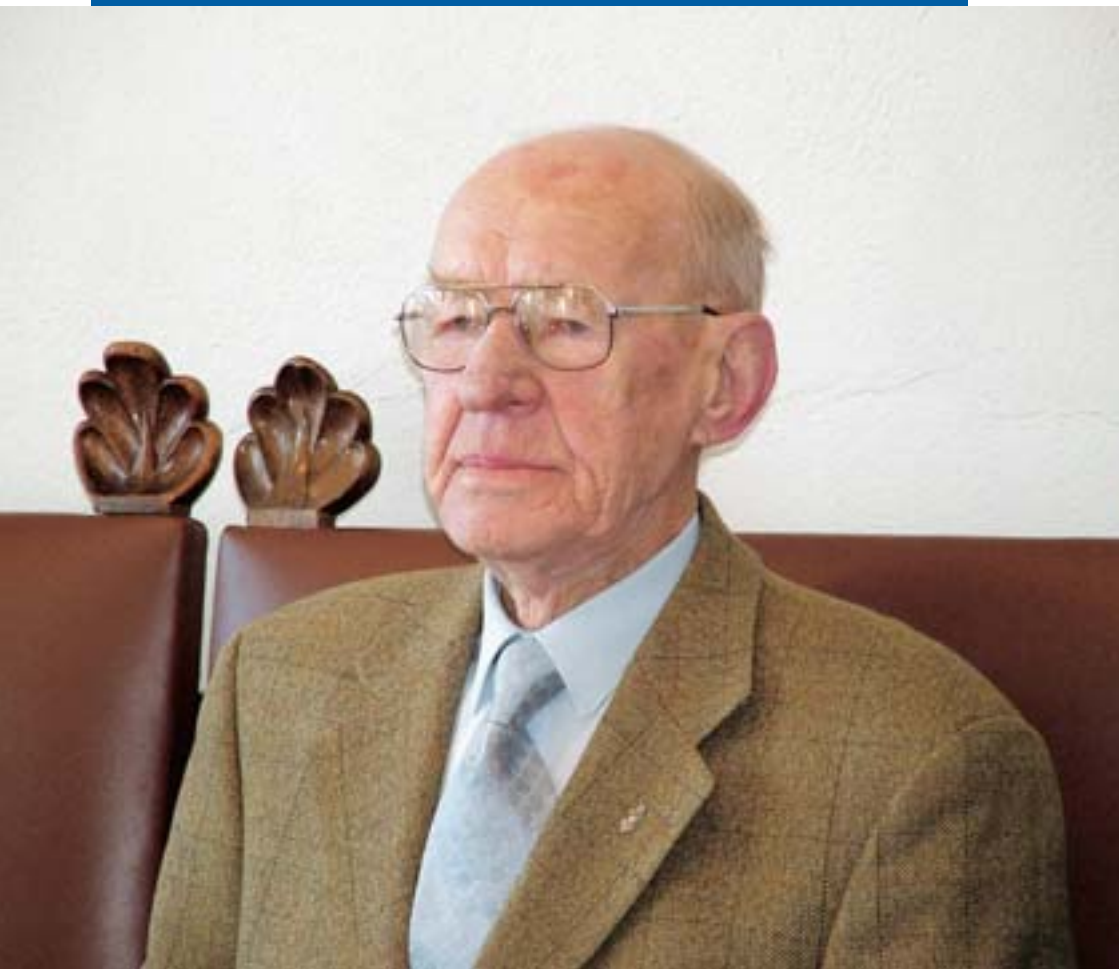
Parempi se on, että maailman johtavat poliitikot neuvottelevat vaikka riidellen keskenään, silloin ei ehdi kilpailla varustautumisesta sotaan, sanoo Suomalaisen Klubin nestoreihin kuuluva Olavi Arimo, Klubin pitkäaikainen isännöitsijä, sodan jälkeen asekatkijä. Tämä aika ei myöskään ole niin ahdistava kuin se pitkä sodanjälkeinen aika, jolloin elimme Neuvostoliiton varjossa. 90-vuotias Arimo oli vanhin kunniavieras, kun Klubilla vietettiin viime vuonna pyöreitä vuosia täyttäneiden merkkipäiväiltä 15. tammikuuta.

■ Majuri Olavi Arimo tuli Klubin jäseneksi vuonna 1952. Hän oli siirtynyt vakuutusyhtiö Pohjolan palvelukseen ja "Pohjolan kulttuuri oli sellainen, että päällikkövirkaolijat olivat Suomalaisen Klubin jäseniä". Se oli vähän kuin virkavelvollisuus, miellyttävä kuitenkin.

Olavi Arimo oli vähän aikaisemmin eronnut puolustusvoimain palveluksesta. Hän oli mukana ns. asekatkentuotossa, pidätettynäkin parisen vuotta. Arimo jätti itse eropaperinsa vuonna 1950, kun puolustusvoimainen johdossa pyrittiin pääsemään eroon asekatkijöistä. Ne, jotka jäivät, pääsivät yleensä myöhemmin hyvään nousuputkeen. "Nythän meidät on kai jo rehabilitoitu."

"Mielenkiintoista on, että suuri osa asekatkijöistäkin luotti Suomen tasavaltaan ja suomalaiseen järjestelmään, uskoivat ettei tässä pahasti sittenkään käy. Helsinkiinkin kokoonnuttiin, vaikka tiedettiin, että pidätys siitä seuraa. Kuitenkaan ei kovin pitkälle Suomesta tarvinnut katsoa, kun kuinka toisinajattelijoita laitettiin kaulakiikkuun", pohtii Arimo. Jotenkin ahdistavalta Suomen asema Neuvostoliiton varjossa tuntui.





Pohjolan toimitusjohtaja Tauno Angervo esitti jo siinä vaiheessa, että Klubin pitäisi ostaa omaan omistukseensa koko talo.

### **Elämäntyylillä muttunut**

Pian Klubin jäseneksi tultuaan Arimo sai Klubilla mielenkiintoisen tehtävän. Klubilla oli pitkään pohdittu oman talon ostoa ja kerätty rahaakin sitä varten. Kun hankkeesta alkoi tulla puheenjohtaja Leikolan johdolla totta, sai Arimo talohankkeen valvonnan ja uuden talon isännöitsijän tehtävän. Tässä tehtävässä hän viihtyi aina vuoteen 1978 asti.

Uuden talon rahoittaminen ja rakentaminen oli vaiherikas prosessi, jossa joskus tunteetkin kuumenivat. Toiseksi osapuoleksi hankkeeseen tuli WSOY, joka lopulta hankkiutui asiasta eroon vuokraamalla ensin katutasoisen tilansa Anttilan myymälälle. Anttilan maine oli halpamyymälän maine ja monet Klubin jäsenet ottivat pahakseen sen, että Klubille oli mentävä melkein Anttilan kautta. Paul Klinge jätti koko Klubin niissä kahinoissa. Pohjolan toimitusjohtaja Tauno Angervo esitti jo siinä vaiheessa, että Klubin pitäisi ostaa omaan omistukseensa koko talo.

Kun Klubin kaikki rahat jouduttiin sijoittamaan rakennushankkeeseen, ei tilojen sisustukseen tai ohjelmaan jäänyt

paljon mitään. Melkein ainoa toimintamuoto oli kuukausikokoukset. ”Tähän päivään verrattuna tilanne oli aivan toinen, nyt Klubin toiminta on todella rikasta.”

”Tietenkin vielä uuden talon alkuaikoina elämäntyylilikin oli toinen kuin nyt. Klubi oli herroille pyhitetty paikka,

johon tultiin istumaan istumisen vuoksi. Kirjastostakin löysi samat ihmiset aina samoihin aikoihin. Nyt Klubilla tapaa naisiakin. Vain kantapöydässä tuntuu jokin vanhan klubiajatuksen tuulahdus” arvioi Arimo. Itse hän käy säännöllisesti Pohjolan

seniorien kuukausikokouksissa Klubilla.

”On oltava kerrassaan kiitollinen siitä, että meillä on korkeatasoinen Suomalainen Klubi. Jäsen, joka ei näitä palveluita käytä, menettää paljon, vakuuttaa Olavi Airimo.” Eryityisesti hän kiittää Klubin monipuolista ohjelma- ja harrastuspiiritoimintaa. (JV)

Uuden talon rahoittaminen ja rakentaminen oli vaiherikas prosessi, jossa joskus tunteetkin kuumenivat.



## Merkkipäiväillan kunniavieraat

Klubin merkkipäiväiltää vietetään edellisenä vuotena pyöreitä vuosia täyttäneiden ja kaikkien yli 90-vuotiaitten kunniaksi. Tänä vuonna kutsun saivat alla mainitut.

### 99 vuotiaat

Veikko Nikander

### 96 vuotiaat

Veikko Loppi

### 94 vuotiaat

V.P. Kokko

Olavi Lähteenmäki

Onni Oja

### 93 vuotiaat

Pellervo Saarinen

..

### 92 vuotiaat

Alf Korhonen

Reino Heinonen

Viljo Ratia

Aito Saarilahti

### 91 vuotiaat

Teppo Valanne

Björn Westerlund

### 85 vuotiaat

Jaakko Estola

Paavo Junttila

Antero Kallio

Reino Ormala

Pentti Rautimo

Simo Sirkkanen

Samuli Suomela

Lauri Sutela

Hasrry Toivio

### 80 vuotiaat

Tapani Anttonen

Aarne Ellilä

Keijo Heinonen

Pekka Kestilä

Simo Kärävä

Risto Lundén

Untamo Mäkinen

Kauko Nevalainen

Erno Pitkälä

Aarto Syväjoki

Jaakko Teinonen

Jussi Timgren

Mikko Ylänen

### 75 vuotiaat

Kalle Achté

Elias Hasila

Pertti Himberg

Olavi Hurmerinta

Raimo Ilaskivi

Onni Jalonen

Keijo Komppa

Eero Koskivaara

Rolf Kristoffersson

Aarne Kuokkanen

Seppo Laamanen

Jorma Lampen

Rafael Landén

Ilkka Malkki

Raimo Manninen

Paavo Mäkelä

Pertti Niemelä

Aarne Nordberg

Lassi Nummi

Armas Paavola

Jaakko Pajula

Jorma Pelkonen

Raimo Peltonen

Olavi Pohjalainen

Antero Rantamäki

Olavi A. Rautio

Veli Rautoja

Aimo Seistola

Åke Snellman

Olli Tenkanen

Jaakko Vannela

Matti Vanonen

Jaakko Vihmola

Usko Viitanen

Osmo Väinölä

### 70 vuotiaat

Juhani Ahava

Niilo Alkila

Matti Anderzen

Jorma Ekholm

Jaakko Haltia

Riku Helle

Reino Huhtiniemi

Martti Inkinen

Jaakko Itälä

Josa Jäntti

Juhani Kakkuri

Yrjö Kokko

Martti Korhonen

Henrik Korpiola

Timo Kylliäinen

Pertti Kärkkäinen

Kauko Lehti

Aarre Lepistö

Esa Mäkelä

Matti Mäkelä

Raimo Nikkilä

Olli Parviainen

Asko Perisalo

Matti Päts

Markku Reunanen

Pentti Saarro

Pekka Salomaa

Jaakko Salonoja

Klaus Selinheimo

Olli Siltari

Otto Ukkonen

Eero Vallila

Kyösti Varis

Esko Vuorio

Reijo Wihuri

## VETERAANIEN KOKEMUKSELLA KÄYTTÖÄ



Matti Viljanen



■ Suomalaisen Klubin perinteistä kutsuvierasiltaa vietettiin 15. tammikuuta. Vieraina olivat viime vuonna viisi- ja kymmenlukuja 70:stä lähtien täyttäneet klubimme jäsenet. Yli sadasta kutsutusta oli tilaisuuteen saapunut 53 varttuneempaa nuoruutta elävää klubiveljeä. Kuitettujen kunniavieraiden iloksi mukana oli muitakin klubiveljiä.

Juhlaväen toivotti tervetulleeksi puheenjohtaja Pekka Ritvos. Hän muistutti siit. että kutsuvieraisilta periytyy aivan viime sotien jälkeisiltä vuosilta. Se on osoittautunut onnistuneeksi tavaksi muistaa klubilaisten merkkipäiviä.

Klubin emäntä Riitta Malmberg esitteli illan menun: kirkas madeliemi ja paahdetut ruisleipäkuutiot, lämminsavustettu poronvasapaisti muhennettujen perunoiden kera ja jälkiruoaksi mesimarjaleivos kahvin ja muiden palanpainikkeiden kyyditsemänä. Aterioidaan

vilkkaan puheensorinan kera. Jos vierus- ja vastakkaistoverit eivät olleet tuttuja ennestään, tutuiksi palettiin.

### **Osallistukaa ja hymyilkää!**

Perinteisessä juhlapuheessa varapuheenjohtaja Matti Viljanen kiitti veteraaneja tästä maasta, kulttuurista, elämänmuodosta ja suomalaisesta yhteiskunnasta. Kutsuvierasillan joukkoon liittyy uskomaton määrä suomalaisen kulttuurin, talouselämän, hallinnon, politiikan ja muiden elämänalojen asiantuntemusta sekä uskomaton määrä työtä, onnistumista ja uhrauksia., painotti Viljanen. Monilla on rinnassaan tammenlehvä, joka kertoo ponnistuksista ja uhrauksista. Matti Viljanen toivoi, että heidän äänensä kuuluisi vielä tänäänkin, sillä heillä on kokemuksensa pohjalta paljon annettavaa nuoremmilleen.

Matti Viljanen palautti mieleen niitä

## NUOREMMILLEKIN



*Simo Kärävä*



*Meri-Kukka Muurinen ja säestäjä Ilona Lamberg.*

tapahtumia kutsuvierasillan viraiden taipaleelta.

Tekniikan kehitys on helpottanut elämää ja tehnyt siitä turvallisempaa. Mutta edelleen veteraanipolvien tulisi osallistua yhteiskunnalliseen keskusteluun, jottei poikettaisi oikealta tieltä.

Lopuksi Matti Viljanen kehoitti pysymään paitsi rohkeina ja vahvoina myös hymyilevinä, sillä hymy on parhain vastamyrry huoliin. Jos joku kanssakulkija ei jaksa enää hymyillä, hymyilkäämme ystävällisesti hänelle, sillä hän tarvitsee hymyä eniten.

### **Perinteet talletettava kansakunnan muistiin**

Kiitospuheen piti sotaveteraanien kunniapuheenjohtaja, 80-vuotias varatuomari Simo Kärävä. Muistelemisen sijaan puhuja halusi painottaa perinteiden vaalimisen tärkeyttä. Etenkin sotaveteraanit

ovat muistuttaneet, että kansakunnan menneiden vaiheiden aineelliset ja henkiset ilmiöt eivät muutu perinteeksi pelkästään ajan kulumisen myötä, vaan ne tulee tallentaa aktiiviseen kansalliseen muistiin.

Klubimme on tehnyt kiitoksen ansaitsevaa perinnetyötä, jota klubiveljiemme toivotaan jatkavan. Sen on syytä kohdistua niin rauhan kuin sodankin ajan tekoihin ja saavutuksiin. Niissä olemmissa on identiteettimme aineksia ja kansallisen itsetunnon rakennuspuita. Uskon niiden nousevan kannustavina mieliin tänä vuonna. Onhan nyt kulunut kuusi vuosikymmentä kesän 1944 maineikkaista torjuntataisteluista.

Laulajatar Meri-Kukka Muurinen ilahdutti juhlaväkeä Ilona Lambergin säestyksellä.

*Antti Henttonen*

# SUOMELLA ON KILPAILUKYKYÄ, MUTTA OLEMMEKO OIKEASSA SOTILASSEURASSA



Klubin itsenäisyyspäivän juhlassa piti juhlapuheen Klubin puheenjohtaja Pekka Ritvos. Julkaisemme puheen keskeiset kohdat.

■ Suomen nuoren tasavallan länteen suuntautuminen vaati hintansa vuosina 1939-44... Voidaan sanoa, että varsinainen EU-kansanäänestys käytiin Tali -lhantalassa kesällä 1944.

Isänmaa onnistui säilymään itsenäisenä YYA-sopimuksen aikana. Tuona itsenäisyyden jaksossa suomalaisessa mentaliteetissa korostui kansallinen yhdenmukaisuus ja ankara kollektiivinen yliminä... Talvisodan henki, talouspoliittinen konsensus ja hyvinvointia tasoittava valtio olivat tämän mentaliteetin loistavia saavutuksia.

Naapurimme Neuvostoliitto piti meitä kuitenkin koko ajan varpaillaan.

Vieläkin puistattaa, kun Leonid Bretznev in sanotaan tokaisseen amerikkalaisille vuonna 1973, että Suomi on jo meidän taskussamme. Tai että Vladimirov viljeli muka vitsinä venäläistä sananlaskua: Kana ei ole lintu eikä Suomi ulkomaat.

Jotkut sanovat, että sotien jälkeinen todellinen itsenäisyys kesti vain muutama vuoden Neuvostoliiton hajoamisen ja EU:hun liittymisen välillä. No jaa... Siniristilippu liehuu edelleen väkevästi. Statuksemme on vain muuttunut kansainvälisemmäksi. Aikaisemmin suomalainen matkamies saattoi sanoa, että lähdenpä käymään Euroopassa, ikään kuin olisimme sen ulkopuolella. Nyt tuo mies on integroitunut Eurooppaan paljon syvemmälle, kuin hän ehkä luulee. Esimerkkinä vaikkapa häntä itseään koskeva lainsäädäntö. Puolet Suomen lakien kannasta on EU-harmonisoituja.

Ja uusista laista 70 prosenttia tulee Euroopan unionista.

Mitä Euroopan unioni on vaikuttanut suomalaisiin? Tarkastellaan asiaa kahden esimerkin – talouden ja maanpuolustuksen – valossa. Ne ovat kulkeneet eri tahtia.

Markasta luopuminen oli pintaraapaisu niihin seuraamuksiin nähden, mitä EMUun eli rahaliittoon liittyminen vuonna 1999 merkitsi.

Yhteinen rahapolitiikka merkitsee käytännössä sitä, että euro on vakaa ja inflaatio pysyy alhaalla. Euroopan keskuspankki määrää korot. Suomen Pankki menetti valtansa päättää valuuttapolitiikasta yhdessä hallituksen kanssa. Harva kuitenkaan kaipaa niitä aikoja, jolloin Suomi käytti ylenmääräisesti energiaansa valuuttapolitiikan hoitamiseen. Siihen liittyen korkea inflaatio ja lukuisat devalvaatiot jouduttiin maksamaan meidän omasta selkänahastamme.

Yrityksillä ei ole enää suojamuuria kansainvälisessä vaihdannassa. Yrittäjyys on varmaan samaa kuin ennenkin, mutta se tehdään toisilla ehdoilla kuin ennen valtavan suurilla 500 miljoonan ihmisen sisämarkkinoilla.

Koska korot ja valuutta eivät jouta, yritysten menestys voidaan hoitaa vain kilpailukyvyllä ja parantuneella tuottavuudella. Jos asiat hoidetaan väärin, se heijastuu satojen ja taas satojen ihmisten irtisanomisina. Elisassakin kustannustaso nousi tuottavuutta nopeammin. Kysy-

mys on siitä, että yritysjohto ei ajoissa puuttunut kustannusten nousuun ja työntekijät saavat kärsiä siitä.

Itsenäinen pörssiyritys – ja listaamatomat yritykset - pärjäävät vain olemalla, nopeita, ahkeria ja nuukia.

Olemme osanneet hoitaa taloutta myös oikein. Olemme maailman kilpailukykyisin maa. Tänä vuonna muutuimme ensimmäisen kerran velkaisesta maasta pääomaa vieväksi maaksi. Hyvin monet yritykset ovat pystyneet sopeutumaan avoimeen talouteen. Se on tiennyt myös ulkomaisten yritysten saapumista entistä enemmän meidän markkinoil-

lemme, mutta laajentanut suomalaisten mahdollisuutta muualla. Yritysostoja tai uusien yritysten perustamista ovat nyt harjoittamassa mm. Finnair, Kone, Elcoteq, Enso, Nokia, Kesko, Pöyry jne..

Vastavuoroisesti Helsingin pörssissä noteeratuista yrityksistä noin puolet niiden osakekannasta omistavat amerikkalaiset eläkerahastot. Eli amerikkalaiset eläkeläiset.

Kansainvälistyminen kai merkitsee sitä, ettemme voi yritystoiminnassa puhua enää herkästi kansallisista arvoista. Muutama vuosi sitten olisimme rinta rottingilla ihmetelleet, että suomalaisyritykset ovat kahden viime vuoden aikana palkanneet ulkomailla 30 000 uutta työntekijää. Nyt tuo todetaan sivulauseessa. Olemme bisneksessä

muuttuneet eurooppalaisiksi, mutta vain sen takia, että siitä on ollut meille etua. Bruttokansantuotteesta peräti 40 prosenttia tulee viennistä.

Katsokaapa Onni Ojan monumentaalityötä Suomen Tie Suomalaisen Klubin seinällä. Siellä kurkkii myös Kansallispankin orava. Sen kohtalo on ajallemme tyypillinen. Helsingin Suomalaisen Klubin piirissä syntynyt kansallinen pankki sulautui sypin ja ruotsalaisvaltauksen jälkeen ensimmäiseksi viralliseksi uudeksi Eurooppayhtiöksi noin vuoden kuluttua. Identiteetti meni, mutta raha-asiat hoituvat edelleen.

**Poliittisen eliitin pitäisi hyvin tietää, ettei Nato enää valmistaudu sotaan Venäjää vastaan. Natolla on 18 uhkaskenaa-riota, joista yhdessäkään ei edes mainita Venäjää.**

Tämä nyt ei liity nimenomaan Kansallispankkiin, mutta jos firmat halutaan pitää suomalaisissa käsissä edes nykyisessä määrin, niiden työntekijöiden on oltava vähintään yhtä fiksuja kuin kilpailijoiden. Mieluummin fiksumpia. Hyvä koulu-

tus ja perinteiset suomalaiset arvot – eettisyys - ovat itsenäisyyden paras tae.

Yrityksemme ovat pärjänneet maailmalla. Suomalainen kulttuuri on vahvaa ja sen edustajat pärjäävät maailmalla. Puolustuspoliittisesti olemme sen sijaan jääneet makaamaan uunin pankolle.

Nato-keskustelu on ollut meillä harvinaisen vaivalloista.

Yli 80 % suomalaisista sanoo gallupien mukaan NATO -jäsenyydelle ei. Se johtuu paitsi tietämättömyydestä, myös syvään juurtuneista vanhoista asenteista.



He kieltävät jäsenyyden kylmän sodan aikaisessa Natossa, jonka keskeinen tehtävä oli pysäyttää Neuvostoliiton panssarit Fuldan kapeikossa. Se on kuitenkin eri Nato kuin nykyinen, missä Venäjä keskustelee Venäjä-Nato –neuvostossa kaikista relevanteista asioista.

Poliittisen eliitin pitäisi hyvin tietää, ettei Nato enää valmistaudu sotaan Venäjää vastaan. Natolla on 18 uhkakenaariota, joista yhdessäkään ei edes mainita Venäjää. Mutta poliitikot luis-televat. Asia ei muka ole ajankohtainen eikä meillä ole turvallisuusvajetta.

Turvakeskustelumme on teologista, kuten Paavo Lipponen sanoo. Teologian turvallisuuspolitiik-

kamme peruste on, että "vallitsevissa oloissa Suomi säilyttää liittoutumattomuutensa.

Joku voisi kutsua tuota kansan varovaisuutta Venäjän karhun isänmaallemme aiheuttaman aivopesun hiipuvaksi viiveeksi.

Jos joku pelkää sitä, miten Venäjä reagoi mahdolliseen Natoon liittymiseemme, hänen olisi syytä välittömästi vaatia Suomen liittymistä eikä jäädä uunin pangolle makaamaan.

EU:n kautta olemme ilmeisesti saaneet jo jonkinlaiset turvatakuut. Mutta mikä on EU ilman Natoa?

EU:n laajennuksen jälkeen unionin asukkaista 5 prosenttia asuu maissa, jotka eivät kuulu Natoon. Ne ovat Suomi, Ruotsi, Itävalta, Irlanti, Kypros ja Malta. Sitten lievempi lähestyminen on ollut

mukana ns. rauhakumppanuudessa, johon ovat liittyneet kaikki Euroopan maat laajasti käsitettynä.

Tähän ryhmään kuuluvat edellä mainittujen lisäksi Valko-Venäjä, Kazashstan, Kirgistan, Utsbekistan, Tadskistan, Aderbeidzan, Georgia ja Armenia. Olemmekohan oikeassa seurassa?

EU:lla on oma lippu, hymni, Eurooppa-päivä, oma raha, kohta jonkinasteinen presidentti, oma vahva parlamentti ja vahva komissio. Lisäksi sillä olisi vahva ote ulko- ja turvallisuuspolitiikasta.

Jos joku pelkää sitä, miten Venäjä reagoi mahdolliseen Natoon liittymiseemme, hänen olisi syytä välittömästi vaatia Suomen liittymistä eikä jäädä uunin pangolle makaamaan.

Meidän identiteettimme suomalaisina kestää sen hyvin. Olemme ylpeitä Suomesta kuten ennenkin. Ja olemme syvästi kiintyneet tähän maahan, jossa olemme saaneet elää ja jolle olemme velkaa melkein koko olemuksemme kasvatuksen ja koulu-

tuksen ja henkisen perinnön kautta.

Isänmaallisuus ei ole pelkkää rationaalista sisältöä, ei pelkästään menestyviä yrityksiä, huipputeknologiaa, turvallisuutta ja tietoa siitä, että olemme maailman vähiten korruptoitunut maa.

Isänmaata voi rakastaa ihan muuten vaan, koska Suomi on meidän maamme ja meidät on pistetty huolehtimaan tästä niemenkärjestä täällä pohjoisessa.

**1§**

Päätettiin ihmetellä, mitä siellä kokoomuksessa oikein tapahtuu. Onko oppositiopuolue tullut hulluksi, kun ei tiedä, että oppositio kurittaa hallitusta, ei omia. Päätettiin suositella historian opiskelua alkaen Mannerheimin muistelmista. Niistä selviää pikaisenkin lukemisen perusteella esimerkiksi, että erimielisyys omissa joukoissa iskee pahemmin kuin vihollisen miekka.

**2 §**

Päätettiin panna merkille, että turkulainen Ville Itälä on Suomalaisen Klubin jäsen, mutta helsinkiläinen Ben Zyskowicz ei. Helsingin vaalipiiriin kansanedustajissa on vain yksi Klubin jäsen, Paavo Lipponen. Todettiin, että hän sopisi paremmin Kokoomuksen kuin SDP:n puheenjohtajaksi.

**3 §**

Päätettiin halveksua sitä, että Jussi-patsaita jaettaessa Sibelius-elokuva jätettiin kaikkien ehdokkuuksien ulkopuolelle. Jopa paras elokuva-musiikki löytyi muualta.

**4 §**

Päätettiin kannattaa sitä, että europarlamentaarikko Ari Vatanen siirtyy kesäkuun vaaleissa ehdokkaaksi Ranskan toiseen vaalipiiriin. 10 miljoonan asukkaan vaalipiirissä Vatanen on maan valtapuolueen UMP:n listalla toisena ja tulee valituksi. Todettiin, että Vatanen on yhä Suomen kansalainen.

Eurovaaleissa ehdokkaiden ei tarvitse olla sen maan kansalaisia, jossa ovat ehdolla.

**5§**

Päätettiin todeta, että radio Jerevanilta on kysytty, voiko vainajien kanssa keskustella. Kyllä voi vastaa radio. Ongelma on vain siinä, että niiltä ei saa vastauksia.

**6§**

Päätettiin noteerata se, että virolaisen Postimees-lehden vitsikilpailun on voittanut juttu kolmesta rakennusurakoitsijasta. Kundasta, Sindista ja Sundista kotoisin olleet urakoitsijat saivat kaikki urakkatarjouspyynnön Tallinnan messujen toimitusjohtajalta messualueen uuden aidan rakentamisesta.

Kundan mies tarjoutui tekemään aidan 9.000 kruunulla: 4.000 rakennusaineisiin, 4.000 työpalkkoihin ja 1.000 yrittäjän voitoksi.

Sindin miehet tarjous oli 7.000 kruunua, 3.000 tarvikkeisiin, 3.000 työmiehille ja 1.000 yrittäjävoittoon.

Urakan sai kuitenkin Sundista kotoisin ollut urakoitsija, jonka urakan hinta oli 27.000 kruunua.

–10.000 kruunua minulle, 10.000 kruunua sinulle ja 7.000 kruunua Sindin urakoitsijalle, että se rakentaa aidan, selvitti Sundin mies tarjouksensa hinnan määräytymisperusteet messujen toimitusjohtajalle.

# SINIMAHAN LUMOISSA!

■ Eräs Nikolai Sinebrychoffin varhaisemmista esi-isisistä innostui aikoinaan tsaarin Venäjällä suuren suosion saavuttaneeseen harrastukseen, kyyhkysten jalostamiseen. Hän pääsi niin pitkälle saattoi lopulta ottaa käyttöönsä sukunimen, joka viittasi tähän harrastukseen. Se

oli iso harppaus aikana, jolloin sukunimet eivät olleet yleisessä käytössä vaan kuuluivat vain niille tsaarin alamaisille, joista oli liiketoimiensa ansiosta tullut vero-objekteja eli veronmaksajia. Nimi "Sinebrychoff" siis tarkoittaa kirjaimellisesti "sinimahaa", mutta se ei tässä tapauksessa viittaa ihmiseen, vaan lintuun. Bulevardilla sijaitsevan taidemuseon perustajan, Nikolai Sinebrychoffin esi-isä oli onnistunut jalostamaan sinirintaisen kyyhkysen joskus 1600- tai 1700 luvulla eli paljon ennen kuin suku muutti Suomeen.

Tämän tarinan professori Tuomo Tuomi kertoi kulttuuritoimikunnalle ikäänkuin alustukseksi vierailulle Sinebrychoffin taidemuseoon. Museo on vuodesta 1921 lähtien on ollut valtion omistuksessa. Sinimahan lumoihin jäivätkin vierailijat kiinni! Mittaamattoman arvokkaat esineet ja huoneet hohtavat kuukausia kestäneen entisöinnin jälkeen. Vieraat otti vastaan intendentti Minerva Keltanen. Itse museoon, Fanny ja Paul Sinebrychoffin kotiin ja kokoel-



*Frans Pourbus nuor.  
Kaksi sisarta, öljy kuparille.*

miin, tutustuttiin kahden asiantuntevan oppaan johdolla.

Kokoelman näyttävimmän osan muodostavat erilaiset muotokuvat, joista vanhimmat on maalattu puulle tai metallille jo 1300-luvulla. Runsaan tunnin

kestänyt esittelykierron oli mainio johdatus aiheeseen, mutta tietenkin museoon on palattava ajan kanssa. Esimerkiksi häikäisevän kauniita lipastoja ja niiden taidokkaita puu-upotuksia on ehdottomasti päästävä katsomaan tarkemmin!

Myös posliinikokoelman ääreen on palattava. Mieltä jäivät lisäksi vaivamaan muutamat pastellityöt, jotka on aika ajoin otettava alas seinältä ja asetettava selälleen, jotta värit eivät valuisi fiksatiivin alta. Olivatko ne todella niin kuulaita?

Tai käykääpä katsomassa Rembrandtin maalausta, jossa munkki lukee kirjaa. Taitelija on 1600-luvun puolivälissä osannut taitavasti korostaa valon osuista kirjan reunaan.

Tekniikka kutsutaan valkokohotukseksi. Maalaus kuuluu ilmiselvästi siihen kauteen, jolloin Rembrandtin vaimo, Saskia, oli kuollut ja hänen maalauksensa kävivät karummiksi ja mietteliäämmiksi. Niiden syvähenkisyyttä häkellyttää nykyihmistä.

*Weijo Pitkänen*

## LAULUTUNTI KOEKATSELUSSA



■ Klubin juhlasalissa on eräänlaisessa koekatselussa taiteilija Auni Pelhon teos *Laulutunti*. Kulttuuritoimikunnan ajatuksena on kokeilla, kuinka vanha ja uusi sopivat samaan tilaan Klubin arvokkaissa puitteissa.

Laulutunti poikkeaa radikaalisti salin muista taideteoksista, päätyseinän Albert Edelfeltistä ja Onni Ojan panoraama-maalauksesta. Vierekkäin ovat traditio ja avantgarde, vanha ja uusi, samassa tilassa niin, että niiden välille rakentuu eräänlainen ajatuksellinen aikasilta.

Laulutunti koostuu viidestä erillisestä veistoksesta, joilla taiteilija on halunnut kuvata ihmisen ääniväylää. Materiaalina on metalli eri muodoissaan. Värikkäät pylväät kuvastavat nuottiviivastoa, joka on käännetty pystyasentoon. Niihin kiinnitetyt, verkkomaiset työt ilmentävät tul-

kinnallista dynamiikkaa. Yhdessä mustan flyygelin kanssa juhlasaliin muodostuu näin eräänlainen musiikkinurkkaus. Se taas sopii hyvin Klubin nykyiseen imagoon, jota oma kuoro ja kaksi orkesteria, sävyttävät.

Laulutunnin yhteyteen on liitetty palautevihko, johon Klubin jäsenet ja heidän vieraansa voivat kirjoittaa mielipiteitään koekatselussa olevasta teoksesta ja sen soveltuvuudesta musiikkinurkkaukseen. Teon on näytteillä vielä lyhyehkön ajan. Maaliskuussa se antaa tilaa Klubin kuvataiteilijoiden (ammattilaisten ja harrastajien) näyttelylle, jonka avaus on 1.3.2004 kirjaillan yhteydessä. Näyttelytyöt ovat esillä maaliskuun ajan juhlasalissa sekä Pankki-kabinetissa.

*Weijo Pitkänen*

# USA LAAJENTAA TUKIKOHTAVERKKOON – VENÄJÄ ON HÄMMENNYKSISSÄ

Klubimme viime marraskuuisen sotilaspoliittisen illan aiheena oli Venäjä Irakin sodan jälkeen. Eversti Erkki Nordberg tarkasteli Venäjän nykytilaa, mutta käänsi samalla tarkastelukulman Natoon päin, jonka tavoitteita ja toimintaa hän tulee seuraavissa illoissa käsittelemään

■ Kun USA sai muutamia Euroopan maita mukaan Irak-ohjelmaansa, alettiin ajatella, että olemme menossa kohti moninapaista maailmaa. Nato oli hajallaan ja EU:ssa alettiin kehitellä puolustusyndiä, johon kuuluivat Ranska, Saksa, Belgia ja Luxemburg. Samaan aikaan virisi hankkeita eur-aasialaisesta geopoliittisesta yhteistyöstä, jonka tavoitteena oli kaksi voimakeskusta, Moskova ja Berliini. Saksa johtaisi EU:ta ja Venäjä IVY-maita, jotka naitettaisiin keskenään.

Katariinan ajoilta on Venäjän ulkopoliittisena tavoitteena ollut sopimuksen aikaansaaminen siitä, kenen vaikutuspiirissä on pohjoinen alue, johon kuuluvat Suomi ja Pohjois-Norja. Oliko tavoitteena myös tämän sopimusajatuksen henkiin herättäminen?

Sodankäyntiin oli syntynyt uusi asetelma ja malli: Neuvostoliitto oli hajonnut, Nato laajeni ulottuen jo Kaspian merelle ja kehitti aseistustaan sekä joh-

tamisjärjestelmiään. Irakissa oli kyseessä vahvan sota heikkoa vastaan, sillä Irakia oli heikennetty 10 vuotta taloudellisesti ja sotilaallisesti. Maailman mielipidettä oli muokattu terrorismin ja ydinaseen pelotteilla, pahan akselilla.

## **Venäjän ongelma: miten edetä?**

Venäläisten sotatieteilijöiden käsityksen mukaan nykyaikainen sota saa alkunsa siitä, että hankitaan ylivalta ja hallitaan maailmaa ideologian, tieteen, kulttuurin ja sotilaallisen voiman avulla. USA oli edistänyt Neuvostoliiton hajoamista tuputtamalla sille demokratiaa, mikä sekoitti hallinnon ja talouden. Venäläiset olivat hämmennyksissä globaalisuuden tavoitteista: mennäkö mukaan vai vastustaako sitä kansainvälisten ammattiruhujien voimin suurkokouksissa. Puuttuivat puolustusjärjestelmät globaalisuutta vastaan.

Venäjä kokee olevansa yhä sodankäynnin kohde. Kylmä sota ei ole sen mielestä päättynyt, vaan muuttunut. Itä-Euroopan itsenäisten valtioiden yhteisö IVY kuuluu Venäjän politiikan alaisuuteen ja strategisen toiminnan piiriin. Sillä on voimassa kaksi merkittävää sopimusta: IVY-maiden turvallisuussopimus ja Shanghaiin sopimus yhteistyöstä Kiinan kanssa. Moskovassa vallitsee kuitenkin epä tietoisuus siitä, miten edetä.

Putinin lausuman mukaan Venäjällä

on oikeus tehdä sotaa ennalta ehkäiseviä iskuja. Uhkina se näkee IVY-maiden heikkouden, arabimaailman ja ydinvaaran. Huolena on myös oman aseteknisen kehityksen jälkeenyäänti. Aseteollisuuden yksityistäminen on johtanut siihen, ettei aseviennin tuloja käytetä kehittämistyöhön, vaan keskitytään vanhentuneiden aseiden valmistukseen ja myyntiin kehitysmailhin. Kun niihin on myyty myös valmistuslisenssejä, on muutaman vuoden sisällä uhkana vienninkin tyrehtyminen. Putinin valtakautena onkin alettu palauttaa aseoteollisuutta valtion haltuun, ja nyt on jo kehitteillä uusia asejärjestelmiä.

Elävän materiaalin puolella on tavoitteena siirtyä vuoteen 2007 mennessä puoliksi ammattimaiseen armeijaan, jolloin kriisialueille ei enää lähetetä nuoria asevelvollisia. Varusmiehiksi aiotaan ottaa 12 prosenttia poikaikäluokasta ja heistä koulutetaan ammattisotilaat, joista edelleen muodostetaan armeijan reservit. Värväyksessä on ilmennyt vaikeuksia armeijan huonojen olojen vuoksi.

Venäjän uuden sotilaspoliittisen ohjelman piti valmistua viime maaliskuussa, mutta sitä ei annettu. Lokakuussa puolustusministeriö vihdoinkin julkisti eräitä visioita. Niissä on havaittavissa toisilleen vastakohtaisia tavoitteita: Nato nähdään yhtäältä yhteistyökumppanina mutta samalla vihollisena. Ilmavoimia pidetään ratkaisevana tekijänä, mutta niihin ei kuitenkaan luoteta. Pitkäkantoisia ohjuksia pidetään tärkeinä, mutta samalla korostetaan maavoimien lähi-taistelulaitojen tärkeyttä. Toistaiseksi ei ole pystytty ratkaisemaan kehityksen painopisteitä.

## **USA laajentaa tukikohtaverkkoaan**

USA:n sotilasstrategia pyrkii käyttämään asevoimia maailmanlaajuisen poliittisten ja taloudellisten tavoitteiden ja etujen valvontaan. Tavoitteena on luoda maailmanlaajuinen tukikohtien verkko, jolla korvataan asevoimien massiivinen läsnäolo ja joka toimii asevarastojen eteentyönnettyinä varastoina nopean toiminnan joukoille. USA onkin 2000-luvulla laajentanut tukikohtaverkkoaan sellaisiinkin maihin, joissa sitä aikaisemmin ei ole ollut. USA:n erityisen toiminnan kohteina ovat olleet Kaspian meren ja Kiinan välisen alueen maat. Onpa joissakin niistä sekä Venäjän että USA:n tukikohta. Tulevaisuuden sotilaspoliittiset väännöt saatetaankin käydä siellä, kun Venäjä huomaa joutuvansa pussitetuksi.

Suomen lähialueilla on huomattavinta ollut Venäjän liikenneväylien parantaminen, jota EU rahoittaa. Karjalan tasavallan rautatie on yhdistetty Suomen ja Norjan rautatieverkkoihin. Rakenteilla on suuria satamia, joiden ensisijaisena tehtävänä on maan elinesteen öljyn kuljettaminen ostajamaihin, erityisesti USA:han. Maa tuottaa öljyä enemmän kuin pystyy nykyisin viemään. Jäämeren suursatamien valmistuminen saattaa vähentää Baltian satamien käyttöä.

*Tiivistelmä Antti Henttonen*



## KLUBIN PYÖRÄILIJÄT ALOITTAVAT HUHTIKUUSSA

Viime keväänä tuli yhden kuukausilounaan jälkeen esille ajatus Klubin omasta pyöräilykerhosta. Minulle annettiin tehtäväksi viedä asiaa eteenpäin. Puheenjohtaja Pekka Ritvos onkin näyttänyt vihreää valoa.



### Esitän seuraavaa mallia:

1. Pyöräillään joka viikko tai joka toinen viikko tiettyinä arki-iltana kevään, kesän ja alkusyksyn aikana.
2. Jokaisella retkellä on vetäjä, joka on etukäteen tutustunut reittiin ja tauko-paikkoihin. Tarvitaan myös perämies.
3. Matkan pituus voi olla alussa 25-30 km. Tavoite on loppukesästä 70 km.
4. Taukoja pidetään 15 km välein.
5. Pyöräilyn pitää olla virkistävää sekä liikunnan että kohteiden suhteen. Emme harrasta kilpapyöräilyä, vaan noudatamme talvisodan periaatetta "veljeä ei jätetä". Jokaisella retkellä on historiallisesti, taiteellisesti tai luontoon liittyen merkittävä kohteensa.
6. Noudatamme ehdottomasti liikennesääntöjä. Kypäränkin tulee olla päässä.
7. Pyöräilemme pääsääntöisesti pääkaupunkiseudulla.
8. Oikea lähtöpiste olisi Klubi, mutta se on nyt liikenteellisesti mahdoton. Lähtöpiste voi alkuun olla Lapinlah-

denkadun ja Mechelininkadun risteys, hautausmaan puolella. Maalipiste on Klubi, missä saunotaan retken hiet pois. Illan vietämme Klubilla, jossa puheenjohtajan poikkeusluvalla saamme olla ilman pukua.

Ensimmäinen retkireitti on Lauttasaari-Westend-Otaniemi-Lehtisaari-Munkkiniemi-Seurasaarentie-Klubi. Allekirjoittanut voi vetää muutaman ensimmäisen retken. Tarvitsemme myös retkivastaavan, joka huolehtii tiedotuksesta ja valitsee myöhemmin myös vetäjän kullekin retkelle. Ensimmäinen retki alkaa keskiviikkona 28.4.2004 klo 18. Lähtöpaikka on Lapinlahdentien ja Mechelininkadun risteys hautausmaan puolella. Minut tuntee kypärästä, jonka eteen ja taakse on liimattu valolaitteet. Edessä on lisäksi taustapeili ja silmien edessä suojavetriini. Retken jälkeen keskustellaan Suomalaiselle Klubilla jatkosta ja valitaan retkivastaava.

*Uolevi Langinmaa*

**Ministeri Max Jakobson veti kirjaillan täyteen**

# AMERIKASSA ON DYNAMIIKKA, EUROOPPA POLKEE PAIKALLAAN

**Max Jakobson:**  
**Tilinpäätös. Muistelmasarjan päätösosa. Otava. 415 s.**

■ Suomalaisten anti-amerikkalaisuus on epärealistista, sanoi ministeri Max Jakobson Klubin kirjaillassa esitellessään kirjaansa Tilinpäätös. ”En tarkoita, että Amerikkaa pitäisi rakastaa, enkä ajattele myöskään, että sitä pitäisi vihata. Mutta eurooppalaisten tulisi ottaa Amerikka sellaisena kuin se on.”

Ministeri Jakobson veti Klubin juhlasalin täyteen. Yli 180 klubilaista ja heidän seuralaistaan oli tullut kuuntelemaan Jakobsonia. Max Jakobson ei niinkään esitellyt kirjaansa, vaan pyrki katsomaan tilannetta tilinpäätöksestä eteenpäin.

Jakobsonin mukaan jokaisella aikakaudella on oma tunnuksensa, sana joka kuvaa sitä. Tämän aikakauden tunnus on globalisaatio. Se merkitsee sitä, että maailma on entistä avoimempi. Rajat eivät estä tietojen välittymistä, eivät ihmisten tai pääomien liikkeitä. Tästä kehityksestä ovat hyötynneet kaikki kehittyneet valtiot, myös Suomi.

Mutta tälle ajalle on ominaista myös

valtioiden sisäiset ristiriidat. Lasketaan, että viimeisen kymmenen vuoden aikana lukuisista valtioiden sisäisistä selkkauksista neljä viidesosaa on tapahtunut kaikkein köyhimmässä maissa, joissa köyhyys, korruptio ja kulkutaudit leviävät. Tänä pirstoutuneena aikana Yhdysvallat on sotilaallisesti ja taloudellisesti ylivertainen tekijä, joka jokaisen valtion on otettava huomioon.

Max Jakobson kiinnitti erityistä huomiota Yhdysvaltain väestökehitykseen ja vertaisi sitä Eurooppaan. V. 2002 Yhdysvalloissa naisten hedelmällisyysluku oli 2,1. Euroopassa vastaava luku oli 1,4, Suomessa 1,7. Amerikan luku merkitsee sitä, että väestö lisääntyy ilman maahanmuuttoa. Mutta maahanmuuttokin oli suurta. Yhdysvalloissa asui 32,5 miljoonaa ulkomailla syntynyttä, eli 11,5 prosenttia väestöstä. Puolet tuli latinalaisesta Amerikasta ja 25 prosenttia Aasiasta. Erityisesti on värvätty matemaattisesti lahjakkaista intialaisista.

Euroopan väestökehitys on aivan toinen. Väestö ikääntyy ja vähenee. Maahanmuuttajat tulevat islamilaisista maista. Vain harvat tuovat henkistä liisävoimaa kuten Amerikassa. Eurooppa



"Historialliset kokemukset osoittavat, miten vähän tiedämme tulevaisuudesta. Vain siitä voimme olla varmoja, että tapahtuu jotakin sellaista, jota kukaan ei ole ennalta odottanut."

tarvitsisi työvoimaa, mutta olemme vastahakoisia ottamaan vastaan maahanmuuttajia Euroopan ulkopuolelta.

Tällä väestökehityksellä on Max Jakobsonin mukaan merkittävä poliittinen vaikutus. Yhdysvalloissa politiikan painopiste siirtyy länteen ja etelään, etäänny Euroopasta. Itärannikon eliitti, joka oli sitoutunut Eurooppaan, on menettänyt merkitystään.

Euroopassa väestökehitys kääntää taas sisäänpäin. Tästä aiheutuu mm. kielteinen suhtautuminen Amerikkaan, mikä on näkynyt myös Suomessa.

### **Joka tapauksessa kahden Kerroksen Eurooppa**

Jakobson arvioi, että Saksan, Ranskan ja Englannin etujen mukaista on viedä EU: N perustuslakikeskustelu loppuun vielä

### **Tuomo Polvisen kirjasarja valmis**

## **PAASIKIVI OLI REALISTI, MUTTA MYÖS**

■ Vain viikkoa ennen kuolemaansa joulukuussa 1956 varoitteli presidentti Juhon Kusti Paasikivi seuraajaansa Urho Kekkonen "riehumisesta" Unkarin kansannousun johdosta tavalla, joka ei kuitenkaan hyödyttäisi heimoveljiä. "Meidän on hoidettava politiikkaamme niin, että Venäjän sisäinen heikentyminen meitä hyödyttää, mutta sen sisäinen vahvistuminen ei meitä vahingoita. Meidän ei pidä yhtyä solvaamaan Venäjää nyt, se ei meitä hyödytä, mutta vahingoittaa." Näin kertoi professori Tuomo Polvinen esitellessään 18. marraskuuta Paasikiven elämäkertasarjansa viidettä ja viimeistä osaa, joka kattaa Paasikiven poliittisen uran loppuvuodet 1948-1956. Kirjaan sisältyy myös filtri Hannu Immosen kirjoittama erillinen luku "Paasikivi ja historia".

Paasikiven viimeiset poliittiset neuvot liittyivät hänen pitkään linjaansa, suomettarelaiseen politiikkaan. Oliko se sittenkin pelkkää opportunistia, voi perustellusti kysyä.

Tuomo Polvisen vastaus kysymyseen kuuluu: "Muistettakoon Paasikiven ehtineen elämänsä varrella kannattaa yhteistyötä aluksi keisarillisen Venäjän ja sittemmin Venäjän väliaikaisen hallituksen, Saksan keisarikunnan, Pohjoismaiden, Hitlerin Saksan ja Stalinin Neuvostoliiton kanssa, mikä näennäisesti on ollut tulkittavissa vailla idealismia toteutetuksi laskelmoinniksi ja konjektuuripolitiikaksi. Kuten jo aikaisemminkin olen maininnut, olen kuitenkin valmis yhtymään Jan-Magnus Janssonin toteamukseen siitä, että tarkoituksena kaikissa näissä vaiheissa oli Suomen pelastaminen. "Viidakon lakia" noudattaneen voimapolitiikan sanelemassa maailmassa Paasikiven linjassa voi siksi sanoa olleen pienelle maalle aivan riittävästi idealismia."

### **Pitkää linjaa luotiin Suomalaisella Klubilla**

Kysymys Paasikiven politiikan luonteesta on tärkeä nimenomaan Suomalai-

tämän vuoden aikana. EU:n sisälle ei muodostu suljettua ydinryhmää, mutta suuret maat muodostavat johtotroikan. Tällainen jakautuma on väistämättä syntymässä.

Jakobson kiinnitti huomiota myös siihen, että erityisesti EU:n ulkopoliittinen johtaja Solana puhuu puolustuslottuvuudesta samaan tapaan kuin Yhdysvalloissa puhutaan. Uhkia muo-

dostaa mm. terrorismi ja rakenteiltaan hajoavat valtiot. Solanan mukaan EU:n tulee pyrkiä myös läheisempään yhteistyöhön Venäjän kanssa. Tässä läntisen, vanhan Euroopan ja uusien jäsenmaiden näkemykset poikkeavat: Vanhat kansandemokratiat eivät ole unohtaneet, mitä ovat kokeneet venäläisten alaisuudessa, eivätkä luota Venäjään. Kaiken kaikkiaan EU:n edessä ovat hyvin kriittiset ajat.

## RIITTÄVÄSTI IDEALISTI

selle Klubille, jonka pitkäaikainen jäsen Paasikivi oli. 1800- ja 1900-lukujen vaihteessa suomenmieliset poliitikot valitsivat luonnolliseksi kokoontumispaikakseen Suomalaisen Klubin, jossa politiikan linjakysymyksiä pohdittiin ja kehiteltiin. Klubilla muokkautui myös suomettarelainen myöntyvyysajattelu politiikaksi, joka loppujen lopuksi tuli maan viralliseksi linjaksi sotien jälkeen Paasikiven noustessa ensin pääministeriksi ja sitten presidentiksi. Paasikivi kirjoitti päiväkirjoihinsa Neuvostoliitonkin muodossa Wenäjä eikä tehnyt suurta eroa Neuvostoliiton ja Venäjän suurvaltapoliitiikan välille.

Venäjän luonteesta Paasikiven käsitykset eivät kuitenkaan olleet sinisilmäisiä, vaan pikemmin inhorealistisia. Polvinen kertoi tilanteesta 1950-luvun puolessa välissä, jolloin käynnistyneen liennetyskauden merkeissä muutamaan vuotta aiemmin neuvostolehdistön jyrkän arvostelun kohteena ollut Paasikiveä hyviteltiin Neuvostoliiton

korkeimmalla kunnaimerkillä, Leninin kunniamerkillä: "Paasikiven epäluuloja tilanteen rauhoittumisen merkit eivät kuitenkaan riittäneet poistamaan. Kekkoselle hän korosti: "Me tulemme pitämään sopimuksemme, ja jos saamme jatkaa rauhassa, niin hyvä on. Muta meidän tulee ottaa se huomioon, että jos venäläiset eivät pidä sopimuksia, vaan ryhtyvät meitä vastaan väkivaltatoimiin, niin meidän täytyy menetellä toisin kuin tshekit, puolalaiset ynnä muut, ja sen täytyy venäläisille selvä. Mutta me tulemme tunnontarkasti pitämään sopimukset ja ylläpitämään hyviä välejä Venäjän kanssa. Se on meille hyvä ja se on myös venäläisille hyvä. Mutta jos he ovat niin kuin muhamettilaiset, että kaikkien pitää tulla islamin uskoon, niin sitä me emme hyväksy. Vaikea on se, että emme voi luottaa, että venäläiset pitävät sopimukset vaan rikkovat ne."

# FINLANDS SEGELJAKTER



*Vuonna 1877 rakennettu Eldorado oli suurin vene Suomessa 1800-luvulla.*

Tunnettu suomalainen kuutospurjetija (6mR-luokka) Pekka Barck on tehnyt hienon kirjan. *Finlands Segeljakter* avaa näköalan Suomen purjehduksen historiaan 1850-luvulta vuoteen 1920.



---

**Barck, Pekka;**  
**Finlands segeljakter,**  
**Litorale, 2003**

---

■ Kirjassa kuvataan veneitä, niiden tekniistä kehitystä, purjehtijoiden elämää, sosiaalista ja poliittista ilmapiiriä, kilpailua Suomessa ja ulkomailla, pursiseuroja ja venesuunnittelijoita.

Tutkimuksesta kiinnostuneille erityisen kiinnostava on liiteosan taulukko yli 2600 veneestä, joista tietoja on löydettävissä. Tutkimustyötä taulukon kokoamiseen on täytynyt tehdä valtavasti.





*Suomalaista purjehdusjuhlaa Viipurissa 1907.*

Finlands segeljakter kiinnostaa aiheen monipuolisen käsittelyn takia myös niitä, jotka eivät välitä purjehduksesta. Autonomian ajan historiaa tutkivat löytävät kiinnostavaa ajankuvausta, joka kertoo paljon suomalaisen yhteiskunnan historiasta.

Yksi loistava esimerkki tällaisesta aiheesta on kuvaus naisten asemasta pursiseuroissa. Kun Englannissa naisia ei päästetty edes vieraaksi pursiseuroille, Suomessa Helsingfors Segelsällskap (HSS) hyväksyi naiset jäseneksi jo vuonna 1897, siis ennen kuin naiset saivat äänioikeuden valtiollisissa vaaleissa.

Ensimmäinen purjehduskilpailu naisille, Damernas challengepokal, järjestettiin jo vuonna 1903. Ensimmäisen kerran pokaalin voitti neiti Hildur Westin ja hänen jälkeensä voittajaksi selvisi neiti A. Ekroos. Erityisesti Esbo Segelförening (ESF) pyrki herättämään naisten kiinnostusta purjehdukseen. Vuonna 1916 ESF järjesti naisille kilpailun, jota Frisk Bris -lehti kuvasi suorastaan runollisin sanakääntein. Eikä naisten tarvinnut kilpailla vain keskenään. ESF:ää edustava Aili Geitlin voitti vuonna 1916 Suomen Purjehdusviikolla Porvoossa yhden ensimmäisen palkinnon, kaksi toista pal-



*Amerikan 7,5 Mariannen rakensi 1909 Åbo Båttvarf tohtori E. Sandelinille.*

kintoa ja yhden kolmannen palkinnon. Mukana kisassa olivat aikansa parhaat purjehtijat. Yksi kilpakumppaneista oli esimerkiksi kuuluisa venesuunnittelija Gustaf Estlander. Naispurjehduksemme nykyhuippu Sari Multala voi siis olla ylpeä kotimaansa purjehdushistoriasta.

Suomen ensimmäinen pурсеura, ja samalla Suomen ensimmäinen urheiluseura, Segelföreningen i Björneborg perustettiin Porissa vuonna 1856. Sen säännöt tosin hyväksyttiin vasta 11 vuotta myöhemmin. Siihen saattoivat vaikuttaa sääntöjen hieman erikoislaatuiset pykälät. Muun muassa kuudes pykälä kielsi tiukasti kortinpeluun. Ainosastaan poikkeustapauksessa, jossa seura joutuisi myrskyn ja sateen takia etsimään katon päänsä päälle, eikä muuta ajanvietettä ole tarjolla, olisi ylipäällikkön ollut mahdollista antaa lupa kortinpeluuseen.

Tuolloin piti kuitenkin maksaa pelistä riippuen yhdestä viiteen hopearuplaan korttirahaa yhdistyksen kassaan.

Myös BSF:n hallituksen kokouksen pöytäkirjoissa kosketeltiin elämän toetuksia muun muassa toteamalla keväällä 1858 kruununvallesmanni Sevoniuksen purjehtineen avioliiton satamaan, josta hän tuskin saisi tarvittavaa lupaa osallistua seuran purjehduksiin.

Nyländska Jaktklubben (NJK) otti säännöissään varmemman linjan. Vuonna 1861 perustettu NJK sai sääntönsä hyväksytyä nopeasti, sillä ne oli kopioitu venäläisen keisarillisen pурсеuran säännöistä. Vaikka purjeveneet kantoivatkin jo Venäjän vallan aikana siniristilippua, purjehtijat ottivat yleensä melko varovaisesti kantaa politiikkaan. Kuitenkin esimerkiksi venäläistämisvuosina NJK:n, HSS:n ja Borgå Segelsällskapetin (BSS) veneet osallistuivat Tukholmassa painetun Fria Ord -lehden salakuljettamiseen Suomeen. Lehden painamisen takana oli Konni Zilliacus, joka tilasi Gustaf Estlanderilta tarkoitusta varten 20 metriä pitkän Marszan. Suuressa veneessä oli nostoköli, jotta se pääsi pujahtamaan saariston mataliin vesiin. Vauhtia sillä oli parhaimmillaan 14 solmua, ja se ärsytti venäläisiä niin, että kenraalikuvernööri lupasi 10 000 markan palkkion vihjeestä, jolla Marsza saataisiin kiinni. Marsza lieneekin ainoita purjeveneitä, joka on suunniteltu nopeaksi poliittista tarkoitusta varten. Hiljainen vastarinnan keino oli myös antaa veneille japanilaisia nimiä sen jälkeen, kun Venäjä hävisi sodan Japania vastaan.

*Juha Aromaa kuvat: Kirjasta*

## KLUBIN JÄSENIÄ KEVÄÄN KIRJALISTOILLA

Ainakin neljältä Suomalaisen Klubin jäseneltä ilmestyy kevään kuluessa kirja.

- Kustantajien kevään julkaisulistoilta löytyy **Jyrki Vesikansa** kirja vuorineuvos Björn Westerlundista, klubin jäsen hänkin, nimellä Nokian Nalle (kust. Otava). Westerlund loi perusteet Nokian suuruudelle.
- Sotilasiantuntijamme **Erkki Nordberg** on kirjoittanut kirjan NATO ja Suomi (Arthouse). Ajankohtainen kirja ilmestyy ennen valtioneuvoston selontekoa Suomen turvallisuuskehityksestä.
- Lääket.lis., kirjailija **Antti Heikkilä** antaa kirjassaan Ruoka ja terveys (Rasalas) tietoa ruokavalion vaikutuksista terveyteen.
- **Jarmo Virmavirta** on kirjoittanut Suomen Turku (Otava), tarinoita 775-vuotiaasta Turusta ja turkulaisista.
- Muista kevään kiinnostavia kirjoja ovat mm. **Matti Lappalaisen** Mannerheimin harmaa eminenssi (WSOY), joka on Hannes Ignatiuksen elämänkerta. Professori **Ilmar Talven** muistelmat ilmestyvät Kirja-Auroran kustantamana. Talve on elänyt Ruotsissa ja Suomessa, eikä suostunut edes käymään kotimaassaan Virossa ennen kuin sini-musta-valkea lippu liehuu pitkän Hermannin tornissa. **Markku Jokisipilä** kirjoittaa otsikolla Aseveljiä ja liittolaisia (SKS) Ryti-Ribbentrop sopimuksesta. **Petri Karosen** kirja Patruunat ja poliitikot (SKS) kertoo yritysjohtajista yhteiskunnallisina vaikuttajina vv. 1600-1920. Max Engmanin kirja Pietarinsuomalaiset (WSOY) on ensimmäinen kattava yleisteos Pietarin suomalaisväestöstä. Ajankohtaista kansainvälistä politiikkaa käsittelee **Robert Kaganin** Paratiisin vartijat – Yhdysvallat, Eurooppa ja uusi maailmanjärjestys (Tammi) sekä **Peter Lodeniuksen** kirja Bushin uusi maailma (Like). Se selvittelee uskonservatismia Georg W, Bushin aatteellisena taustana.

### **Kirjastomme on saanut seuraavat kirjalahjoitukset:**

Martti Häikiö: Historia ja väärät profeetat.  
Kirjoituksia Suomen historian kipupisteistä (KLEIO)  
Maresalul Finlandei  
Carl Gustaf Mannerheim "Memorii"  
Suomen tilastollinen vuosikirja 2003. Tilastokeskus

Tervetuloa tutustumaan näihin ja muihinkin kirjaston aarteisiin.

## Aika muistella vuotta 1944



**Jouko Liusvaara**  
toiminnanjohtaja  
eversti

■ Matti Lukkarin kirjassa ”Lauri Sutela. Puolustusvoimain komentaja” kerrotaan kuinka vielä niinkin myöhään kuin 1978 – noin 25 vuotta sitten – itäisen naapurin stepanovit ja ustinovit olivat tyrkyttämässä ystävyyttä ja sotilaallista tukeaan pienelle naapurille. He suorastaan vaativat tätä oikeutta itselleen. Reilut kymmenen vuotta aikaisemmin samanhenkiset toverit levittelivät rakastavia käsivarsiaan Tšekkoslovakiassa miehittämällä maan.

Seurauksena oli Suomessa, että ilmapuolustussuunnitelmia, ettei intomielinen kosija olisi päässyt yllättämään ilmasta.

Ne vuodet 1960 – 70 luvuilla jäivät sotilaan mieleen masennuksen vuosina. Sotaveteraaneja syytettiin siitä, että he lähtivät mukaan taistelemaan talvi- ja jatkosotaan. Muutenkin tuntui siltä että maan puolustaminen jätettiin vain sotilaiden tehtäväksi ja velvollisuudeksi. Rohkeimmat rauhanaktivistit polttelivat sotilaspassejaan Espan puistossa seuranaan kovaääniset nuoret, joiden mielestä sosialismin tie oli ainoa oikea tie. Jälkeenpäin ovat kehuneet, että sosialisminhan sitä olisi mentykin, jos vain olisi päästy. Vielä tammikuussa 2004 muuan teatterijohtaja ilmoitti silmät kirkkaina, että puheena ollut aika oli hänen mielestään turvallista aikaa. Kyllä kai aika on kommunistille turvallista, kun sosialismi on leviämässä hyvällä vauhdilla kotimaassa ja ystävä panssareineen

rajan takana varmistamassa. Onko Yleisradio edelleen pullollaan 60-70 lukujen stalinisteja ja idän ihailijoita?

Vuonna 1939 olivat monet cajanderilaiset sitä mieltä, ettei aseisiin kannata tuhlata rahaa, koska ne vanhenevat nopeassa tahdissa. Veteraanien kertoman mukaan tämä rahallinen säästö maksettiin myöhemmin suomalaisen sotilaan verellä korkoineen. Millä tulevaisuudessa maksetaan ne virheet, joita 1960-70 lukujen radikaalinuoret – kansamme nykyiset johtajat – saattavat aiheuttaa.

Jos tässä saa johtajiensa tekemisiä pelätä, niin toisaalta tekee hyvää todeta nykynuorison kasvava isänmaallisuus ja puolustustahto. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö on voimissaan. Se nostaa tuon ajan nuoren sotilaan mielen korkeuksiin. Eihän sotia Suomessa ole ratkaistu ennenkään lukumääräisellä ylivoimalla, vaan tiedolla, taidolla ja tahdolla. Lienee sama mennäänkö jatkossa Natoon vai ei, kunhan vain saadaan tarvittaessa edes jotain kättä pitempää, jos sellaisen tarve ilmaantuu. Tuloreitti avulle on onneksi olemassa Baltian kautta. Viimeksi apu ei päässyt tulemaan läntisen naapurin kautta.

Tulevan kevään aikana puhutaan Suomessa paljon Natosta ja EU:n omasta puolustuksesta. Klubin ohjelma tarjoaa

myös samoja aiheita sivuavia iltoja. Vuoden 1944 keväästä on kulunut pyöreät 60 vuotta. On aiheellista pysähtyä muistelemaan noita aikoja.



*Katso internetistä TK-kuvaajien värillisiä kuvia vuosilta 1941–1945  
[www.klubi.fi/](http://www.klubi.fi/)  
Mannerheim ja erikoissivut*

## KEVÄÄN 2004 OHJELMAA

### **Helmikuu**

#### **12.2. ULKOPOLITIIKAN ILTA KLO 19.00**

Viron Suomen suurlähettiläs Matti Maasikas:  
Ylimenokauden loppu Virossa

#### **19.2. TERVETULOTILAISUUS UUSILLE, SYKSYLLÄ 2003 LIITTYNEILLE JÄSENILLE KLO 17.30 KLUBI-ILTA KLO 19.00**

EU-iltamat, mukana mm MEPit Ilkka Suominen ja Reino Paasilinna

#### **26.2. OIKEUSPOLITIIKAN ILTA KLO 19.00**

OTT Jukka Lindstedt: Sotavankien vaihto ja sen oikeudelliset perusteet

### **Maaliskuu**

#### **1.3. KIRJAILTA KLO 19.00,**

#### **AVEC**

Eversti Matti Lukkari: Lauri Sutela. Puolustusvoimain komentaja.  
Ennen kirjaillan alkua Klubin omien taiteilijoiden näyttelyn avaus.

#### **4.3. TALVIGOLF KLUBILLA KLO 18.00**

Kytäjä-Golfin toimitusjohtaja Jari Hakkarainen: Golfia Kytäjällä

#### **6.3. BILJARDITURNAUS TAMPEREELLA**

#### **8.3. LOUNASVIERAS KLO 12.00**

#### **TOIVEJATSIA KLO 19.00,**

#### **AVEC**

Suomalaisen Klubin Jazz kvartetti esiintyy erikoisvieraanaan  
elämäkertansa "Trumpetilla ja tahtipuikolla" julkaissut  
musiikkineuvos, klubiveli Ossi Runne.

#### **11.3. LÄÄKETIETEEN ILTA KLO 19.00**

Dosentti Reijo Pyhälä: Koska superinfluenssa yllättää?

#### **15.3. SENIORIEN BILJARDIKILPAILU KLO 14.00**

#### **16.3. KEILAILUN MESTARUUSKILPAILUT TALISSA KLO 14.00**

#### **17.3. KLUBIN ILMAILUILTA KLO 19.00**

Kenri Heikki Nikunen: Kesän –44 torjuntataisteluiden ilmaoperaatiot

#### **18.3. KEVÄTKOKOUS KLO 18.00**

#### **KLUBI-ILTA KLO 19.00.**

Teemana kevät 1944.Lauluilta.

#### **25.3. TALOUSPOLITIIKAN ILTA KLO 19.00**

Professori Arto Lahti: Yrittäjyyden tulevaisuus tietoyhteiskunnassa.

#### **30.3. SOTILASPOLITIIKAN ILTA KLO 19.00**

**Huhtikuu**

**1. ja 7.4. BILJARDIN MESTARUUSKILPAILUT**

**2.-4.4. TENNIKSEN KAKSINPELIMESTARUUSKILPAILU TALISSA**

**5.4. KIRJAILTA KLO 19.00.**

**AVEC**

Elina Sana: Luovutukset. Suomen ihmislouvatukset Gestapolle.  
Haastattelijana Hannu Taanila

**15.4. VETERAANI-ILTA KLO 19.00 (KLUBI-ILTA)**

Puhujana amiraali Jan Klenberg. Kuoro ja orkesteri esiintyvät.

**16.4. VIINI-ILTA**

**AVEC**

**19.4. LOUNASVIERAS KLO 12.00**

**22.4. HISTORIAN ILTA KLO 19.00**

**26.4. BILJARDIN MAKKARA-KILPAILU**

**Toukokuu**

**1.5. VAPPULOUNAS,**

**AVEC**

**6.5. KLUBI-ILTA KLO 19.00. HELSINKI-ILTA**

**12.5. BILJARDIN PÄÄTTÄJÄISET**

**13.5. KUORON KEVÄTKONSERTTI**

**RITARIHUONEELLA KLO 19.00.**

**AVEC****Kesäkuu**

**3.-9.6 KUORON KONSERTTIMATKA UNKARIIN**

**VIINI-ILTA KLO 19.00.**

**11.6. VENERETKI PIRTISAAREEN.**

Lähtö klo 10.00 Eteläsatamasta.

Purjehditaan Kari Wallinin johdolla Annetilla Merivartioston laituriin Pirttisaareessa.

**Klubi kesätauolla 12.6. – 08.8.2004.**

**Klubi avataan** uutispuuron merkeissä 9.8. klo 11.30.  
Tarkennukset ohjelmaan voit lukea jäsentiedotteista ja seuraavasta lehdestä huhtikuussa.

**Avec- illat** on merkitty ohjelmaan. Muut tapahtumat ovat vain jäsenille. Kirja- ja teemailloissa tilaisuudet alkavat klo 19.00 ja buffet-pöytä on klo 18.00.-18.45.  
Ruokailu päättyy ohjelman alkaessa.

## TEATTERIVIERAILU KANSALLISEEN

■ Kansallisteatteri on tuottanut yhteistuotantona Lilla Teaternin kanssa John Steinbeckin tunnetun näytelmän *Hiiriä ja ihmisiä*. Tarina kertoo ystävydestä, unelmasta, ihmisyydestä sekä myös irrallisuudesta ja yhteisyyden kaipuusta.

Suomalaisen Klubin jäsenille seuralaisineen on varattu tilaisuus nähdä tämä kiinnostava näytelmä Kansallisteatterin ensi-illassa pienellä näyttämöllä 2.3.2004 klo 19.00. Olemme varanneet esitykseen 100 lippua. Jokainen voi lunastaa lippunsa teatterin lippumyymälästä puh. 17331331 Klubin kiintiöön viitaten.

Taatus teatterielämyksen varmistaa näytelmän erinomainen roolimiehitys Esko Salmisen ja Rabbe Smedlundin johdolla. Näytelmän on ohjannut Laura Jäntti.



## Biljardissa tapahtunutta.

■ Joulun alla biljardimiehet kokoontuivat perinteiseen "kinkkukärrtiin". Noin kolmekymmentä pelaajaa ratkoivat paremmuutensa ja voittajat saivat kinkkunsä. Kahden kärrin voittajiksi selviytyivät Leif Nordin ja Mauno Saarela. Eniten kilpailijoita pudottaneille annettiin ns tappajan kinkut. Nämä kinkut menivät Jyrki Virtaselle ja Tom Loukomiehelle.

Tämän vuoden puolella pidettiin 22.01. opetustilaisuus biljardiharrastuksesta kiinnostuneille aloittelijoille. Paikalle tuli peräti 25 jäsentä. Opettajina toimivat biöljardi-päällikkö Ahto Alander ja snookertaituri Jyrki Virtanen. Hyvää alkua jatketaan kevään kuluessa pienemmissä ryhmissä. Halukaiden on kuitenkin ilmoitettava tahtonsa Alanderille puhelin 0400-405433.



## SIBELIUS SAI RUOTSINKIELISET INTERNET-SIVUT

■ Jean Sibelius-verkkosivusto avattiin ruotsinkielellä 27. tammikuuta osoitteessa [www.sibelius.fi](http://www.sibelius.fi). Klubilla pidetyn avajaistilaisuuden avasi puheenjohtaja Pekka Ritvos. Itse projektia esitteli tietopalvelutoimikunnan puheenjohtaja Leif Nordin ja sivuston avauksen suoritti Sibelius- suvun vanhin Erkki Virkkunen. Käsikirjoittaja Vesa Sirén kävi läpi sisällön videotykin avulla. Tilaisuudessa oli läsnä noin 35 henkeä. Kutsuvieraiden lisäksi paikalla oli myös projektiin liittyviä klubilaisia.

Kaikille ilmainen sivusto molemmil-

la kotimaisilla kielillä sisältää Sibeliuksen elämäkerran, kaikkien sävellysten luettelot sekä esittelyt teoksista, myös nuottija musiikinäyttein. Mukana ovat myös kattavat erikoisesittelyt esimerkiksi Ainolasta, päiväkirjoista ja monista muista aiheista. Sivustolla esitellään aikaisemmin julkaisemattomia sivuja Sibeliuksen päiväkirjoista nelivärikuvina. Sivuilta löytyy myös täydellinen luettelo Sibeliuksen ulkomaanmatkoista sekä ensimmäinen esitys Sibeliuksen tuloista ja menoista eri vuosikymmeninä.



Tähän mennessä kaksi ja puoli vuotta kestänyt suuri kansallinen hanke on ainutlaatuisen laaja ja yksityiskohtainen. Verkkosivuston on toteuttanut Helsingin Suomalainen Klubi osana Suomen kansan sähköinen muisti -hankettaan.

Aatteelliselta pohjalta lähtenyttä hanketta ovat tukenet Sibeliuksen suku, opetusministeriö, Yleisradio, keskeiset mediatilat, Sinfonia Lahti, säätitöt, musiikin kustantajat, Nokia ja useat muut yritykset ja monet yksityiset henkilöt. Pääsponsorina toimii Sampo Oyj.

Käsikirjoittajaryhmän johtajana on toiminut Sibelius-tutkija, toimittaja Vesa Sirén. Muita käsikirjoittajia ovat olleet tutkijat Markku Hartikainen, Veijo Murto-mäki, Kari Kilpeläinen, Jukka Tiilikainen sekä Reijo Ahtokari. Ruotsinkielisen käännöksen on tehnyt käännöstoimisto Martina Oy

Verkkosivusto sisältää yli 1000 sivua. Sieltä löytyy yli kolmesataa valokuvaa. Sivusto sisältää tämän lisäksi Yleisradion keskeisen Sibelius- ääni- ja filmaaineiston.

### IT- KONSULTOINTIA

Oletko kyllästynyt takkuilevaan sähköpostiin, virustulvaan, roskapostiin ja liian pieniin sähköpostilaatikoihin? Haluatko lukea sähköpostisi mistä tahansa? Tarvitsetko ammattimaisesti tehty WWW-sivut ja niille kohtuuhintaisen verkkopalvelun? Tarvitsetko itse tai organisaatiosi nettikoulutusta? Tiesithän, että langattomat verkot ovat nyt hyvin kilpailukykyisiä? Tuntuvatko nykyiset IT- kustannuksesi liian korkeilta? Näihin ja moneen muuhun IT- ongelmaan löytyy ratkaisu klubilaishintaan.

Kysy referenssejä ja pyydä tarjous: Leif Eklöf [lefa@mpoli.fi](mailto:lefa@mpoli.fi), 050-5250921

**Klubin hallinto 2004**

- **Kunniapuheenjohtaja:** Lehdistöneuvos **Mikko Poh-tola**
- **Kunniajäsenet:** varatuomari **Risto Alaviuhkola**, pääjohtaja **Martti Enäjärvi**, osastopäällikkö **Karl-Heinz Henn**, opetusneuvos **Antti Henttonen**, järjestöneuvos **Matti Höysti**, varatuomari **Pertti Kolve**, toimitusjohtaja **Mauno Saarela**, professori **Eero Saarenheimo**, kapellimestari **Aarno Walli**.
- **Klubin johtokunta:**  
päätoimittaja **Pekka Ritvos**, puheenjohtaja, pekka.ritvos@kauppalehti.fi  
toimitusjohtaja **Matti Viljanen**, varapuheenjohtaja, matti.viljanen@insinööri.fi  
toimitusjohtaja **Leif Eklöf**, webmaster@klubi.fi  
hoviouikeuden laamanni **Ukko Kiviharju**, ukko.kiviharju@om.fi  
viestintäjohtaja **Leo Lehdistö**, leo.lehdisto@prh.fi  
diplomi-insinööri **Leif Nordin**, leif.nordin@berggren.fi  
valtiotieteen tohtori **Weijo Pitkänen**, weijo@eevalip.pp.fi  
toimitusjohtaja **Timo Turunen**, timo.turunen@telemast.com  
varanotaari **Pertti Virkkunen**, Pertti.Virkkunen@Sibelius.fi
- **Talous- ja hallintotoimikunta:**  
**Timo Turunen** puheenjohtaja, **Lauri Jouppi**, **Kari Karvonen**, **Jussi Koskinen**, **Ari Larnevaara**, **Jussi Selinheimo**, **Jens Stormbom**, **Matti Viljanen**, **Jouko Liusvaara** sihteeri.
- **Ohjelma- ja tiedotustoimikunta:**  
**Leo Lehdistö** puheenjohtaja, **Kari Eklund**, **Seppo Hovi**, **Aarno Kaila**, **Timo Kivi-Koskinen**, **Ere Kokkonen**, **Henrik Lamberg**, **Jouko Liusvaara**, **Pekka Piispanen**, **Weijo Pitkänen**, **Jarmo Virmavirta**, **Marita Enqvist** sihteeri.
- **Kulttuuritoimikunta:**  
**Weijo Pitkänen** puheenjohtaja, **Sture Gripenberg**, **Keijo K. Kulha**, **Kauko Lehti**, **Jouni Mykkänen**, **Veikko Sonninen**, **Tuomo Tuomi**, **Jouko Liusvaara** sihteeri.
- **Harrastustoimikunta:**  
**Leif Eklöf** puheenjohtaja, **Ahto Alander**, **Pertti Calonius**, **Kalevi Karenius**, **Jussi Neste**, **Jussi Papinniemi**, **Heikki Sarso**, **Pertti Tolla**, **Erkki Tulppala**, **Kari Wallin**, **Jouko Liusvaara** sihteeri.
- **Tietopalvelutoimikunta:**  
**Leif Nordin** puheenjohtaja, **Leif Eklöf**, **Jari Karpakka**, **Teppo Oranne**, **Tuomo Tuomi**, **Pertti Virkkunen**, **Nikolai Yliroto**, **Jouko Liusvaara** sihteeri.
- **Toiminnanjohtaja:** eversti **Jouko Liusvaara**, toiminnanjohtaja@klubi.fi
- **Sihteeri:** myyntipäällikkö **Marita Enqvist**, sihteeri@klubi.fi
- **Vahtimestarit:** **Jarmo Heinonen**, **Arto Toivanen**, vahtimestari@klubi.fi

**Pertti Virkkunen, Klubin Hallituksen uusi jäsen**

■ Klubin hallituksen uusin jäsen **Pertti Virkkunen** on syntynyt Helsingissä 7.8.1946 ja on kolmannen polven helsinkiläinen.

Hän sanoo, että stadi-laisuus on asia, josta näinä aikoina on pidettävä erityistä huolta ja sitä on syytä korostaa tilaisuuden tullen.

Ylioppilaksi Virkkunen tuli Munkkiniemen yhteiskoulusta 1965. Varusmiespalvelun jäl-keen hänet ylennettiin värnikiksi v. 1966. Varanotaarin tutkinnon hän suoritti Helsingin Yliopistossa v. 1970.

Valtaosan työelämästäni Virkkeunen on työskennellyt Helsinkiläisen rakannusliikkeen moninaisissa hallinto-tehtävissä.

Nykyisin Pertti Virkkunen toimii Jean Sibelius-suvun asioita hoitavan kollegion puheenjohtajana. Koska "Jean Sibelius" on EU:n alueella rekisteröity tavaramerkki ja hänen tekijänoikeutensa, jotka kaikki kuuluvat Virkkusen suvulle, ovat edelleen voimassa, on kollegion puheenjohtajan työmäärä suuri. Muun muassa tavaramerkin lissensioinnista saadut tuotot jaetaan kokonaisuudessaan suomalaiselle kulttuurille.

Pertti Virkkunen toimii myös Sibeliusrahasto-Sibeliusfonden säätiön puheenjohtajana 2004 alkaen.

Virkkusen harrastuksiin kuuluu klassinen musiikki, jota hän on kuunnellut koko ikänsä. Tämän lähen ulkoilee, metsästää ja kalastaa Nykyisin kalastusharrastus rajoittuu melkein yksinomaan vuosittaiseen lohestukseen Utsjoen vesistöissä, kertoo Pertti Virkkunen



# Tiesitkö tämän nopeudesta?

Hyppypapu.....	30 cm/min
Talitintti (syöksyssä).....	46 km/h
Italialainen pikkuauto.....	140 km/h
Formula 1.....	390 km/h
Hornet suihkuhävittäjä.....	1300 km/h
<b>Elisa ADSL *</b> .....	<b>256 kbit/s – 2 Mbit/s</b>

Lisätiedot ja saatavuus: [www.laajakaista.com](http://www.laajakaista.com) tai puhelimitse 0800 9 5000

\*Elisa ADSL Uudellamaalla ja Pirkanmaalla alk. 256 kbit/s (39 €/kk),

Varsinais-Suomessa alk. 256 kbit/s (41 €/kk) ja muilla saatavuusalueilla

alk. 512 kbit/s (49 €/kk).

